

ÎNMORMÂNTAREA ARHIEPISCOPULUI CIPRULUI HRISOSTOM AL II-LEA

Sâmbătă, 30 octombrie / 12 noiembrie 2022, la prânz, în sfânta catedrală a Arhiepiscopiei Ciprului, închinată întemeietorului Bisericii Ciprului, Apostolul Barnaba, a avut loc slujba de înmormântare a ÎPS Arhiepiscop al Bisericii Autocefale a Ciprului și etnarh al mării insule, Hrisostom al II-lea.

Sanctitatea Sa, Patriarhul Ecumenic Bartolomeu, a oficiat slujba, având ca împreună-slujitori membrii ai ierarhiei cipriote, la rugăciune participând Preafericitului Părinte Patriarh al Alexandriei Teodor și reprezentanți ai altor Biserici Ortodoxe.

Printre autoritățile politice care au participat la slujbă s-au numărat președintele Ciprului, dl Nikos Anastasiadis, și președintele Republicii Elene, dna Aikaterini Sakellaropoulou.

Necrologul a fost rostit de Sanctitatea Sa Patriarhul Ecumenic Bartolomeu, în numele Bisericii Ciprului și al Sfântului Sinod din Cipru, de ÎPS Mitropolit Gheorghe al Paphosului, precum și de domnul Anastasiadis și de doamna Sakellaropoulou.

Patriarhia Ierusalimului a fost reprezentată de Exarhul Sfântului Mormânt din Cipru, ÎPS Mitropolit Timotei al Bostrei, care a citit discursul oficial al Preafericitului Patriarh al Ierusalimului Teofil, după cum urmează:

„Înaltpreasfințitului Mitropolit al Pafos-ului Gheorghe, locțiitor al Sfintei Arhiepiscopii a Ciprului, frate iubit în Domnul și împreună-liturghisitor al Smereniei noastre, sfântă îmbrățișare întru Hristos Iisus.

Cuvintele mângâietoare ale Apostolului Pavel: „Trebuie ca acest trup stricăcios să se îmbrace în nestricăciune” (1 Corinteni 15, 53), au stăpânit cugetul nostru la auzul veștii

despre plecarea către Domnul, după o îndelungată și dureroasă boală, a iubitului și cinstitului nostru frate, Arhiepiscopul Ciprului Hrisostom al II-lea.

„Ca floarea câmpului, așa a înflorit” (Psalmul 102, 15) cel mutat dintre noi, înțeleptul Întâi-stătător care a împodobit mai întâi Mănăstirea Sfântului Neofit, în care s-a dăruit din copilărie și căreia i-a fost Egumen ducând-o la o mare înflorire, iar apoi a fost ales în unanimitate Păstor și Mitropolit al Sfintei Mitropolii a Pafosului unde a desfășurat o bogată activitate pastorală, ridicând numeroase Biserici, sprijinind frații nevoiași și, mai ales, îngrijindu-se de formarea clerului și cultivarea duhovnicească a credincioșilor săi.

Din anul 2006 s-a așezat făclia în sfeșnic (Cf. Luca 1, 33) și a ocârmuit corabia înțelegătoare a Sfintei Biserici Sobornicești și Apostolești a Ciprului, fără să dea „somn ochilor și genelor dormitare și odihnă tâmpelor” (Psalmul 131, 4), ca să vadă Biserica încredințată lui înfloritoare duhovnicește și trupește, liberă și vie. S-a implicat în lucrări foarte însemnate, cum a fost revizuirea Hărții Bisericii Ciprului, promovarea Sinodului prin numirea de Mitropoliți și Episcopi locali și înființarea Școlii Teologice din Cipru, pentru ca Biserica Ciprului să poată săvârși nestingherită lucrarea sa, ca Biserică străveche autocefală și apostolică. Vrednic de pomenit este faptul că a fost fierbinte sprijinitor al statului unit al Ciprului, liber de ocupația puterilor străine.

Îi putem atribui cuvintele lui Pavel: „ceea ce mă împresoară în toate zilele este grija de toate Bisericile” (2 Corinteni 11, 28). Cu adevărat, cel întru fericită adormire Întâi-stătătorul Ciprului a arătat în faptă interesul pentru străvechile Patriarhii din Orientul Mijlociu în vederea sprijinirii Creștinilor năpăstuiți din această regiune, prin găzduirea, de multe ori, în marea insulă Cipru, a întâlnirilor Consiliului Bisericilor din Orientul Mijlociu.

De ademenia, și-a arătat interesul față de Patriarhia noastră prin aprobarea reînființării Exarhatului Sfântului Mormânt din Lefkosia, continuând astfel lucrarea Exarhatului, aflat sub ocupație până acum, în Mănăstirea Sfântului Ioan Gură de Aur din Kutsoventis, precum și prin oferirea unor burse de studiu, pentru tineri dintre credincioșii noștri, în Școala de Teologie a Bisericii Ciprului. Legăturile frățești și admirabila colaborare dintre Bisericile noastre au dat roade duhovnicești.

Ca unii care locuim în Ierusalim și suntem martori ai Învierii lui Hristos, să ne grăbim acum să spunem celui întru fericită adormire Întâi-stătător: „Hristos a Înviat!”. „Despre cei ce au adormit nu voim să fiți în neștiință, ca să nu vă întristați ca ceilalți care nu au nădejde” (1 Tesaloniceni 4, 13). Acest trup stricăcios „se seamănă întru stricăciune, înviază întru nestricăciune, se seamănă întru necinste, înviază întru slavă, se seamănă întru slăbiciune, înviază întru putere, se seamănă trup firesc, înviază trup duhovnicesc” (1 Corinteni 15, 43-44). Încredințați fiind de Învierea din morți a Domnului nostru Iisus Hristos, credem și cuvintele proorocești: „vor învia morții și se vor ridica cei din morminte” (Isaia 26, 19).

Pentru aceasta înălțăm rugăciuni către Hristos Dumnezeuul nostru, Care a răsărit din Mormânt, pentru odihna sufletul Arhiepiscopului mutat dintre noi în pământul celor vii și în corturile dreptilor, pentru ca în ziua Judecății „să strălucească precum soarele cu Îngerii în viața veșnică împreună cu Domnul nostru Iisus Hristos, văzându-L și fiind văzut de El, și bucurându-se de roadele veseliei nesfârșite celei de la El” (Sf. Ioan Damaschin)

Transmițând adânci condoleanțe Înaltpreasfinției voastre și cinstiților membrii ai Sfântului Sinod, precum și tuturor bine-credincioșilor Creștini ai Sfintei Biserici a Ciprului, în încheiere vă îmbrățișăm cu sărutare sfântă de la Preasfântul și de Viață purtătorul Mormânt.

În Sfânta Cetate a Ierusalimului, 25 Octombrie 2022.

Iubit frate în Hristos,

Teofil al III-lea,

Patriarhul Ierusalimului”

În mijlocul ceremoniei solemne a Bisericii și Statului cipriot și a reprezentanților Statului și ai Bisericii Greciei și ai celorlalte Biserici Ortodoxe, trupul regretatului și respectatului primat a fost ridicat și pus în mormântul de sub catedrală, pe care s-a îngrijit din timp să și-l facă.

Din partea Secretariatului General